

Acte de lliurament dels LXXV Premis Sant Jordi de l'Institut d'Estudis Catalans

Institut d'Estudis Catalans (Barcelona), 24 d'abril de 2006

Com a president del Parlament, vull transmetre el meu sincer agraïment per la invitació a participar i cloure aquesta setanta-cinquena edició dels Premis Sant Jordi de l'Institut d'Estudis Catalans.

De fet, correspon, en aquests casos, felicitar l'organització pel bon desenvolupament d'aquest acte de lliurament dels premis i de les borses d'estudi. Però enguany, tractant-se de la setanta-cinquena edició, deixin-me estendre una mica més en les felicitacions, perquè cadascuna d'aquestes edicions –i, de fet, ja s'ha dit, algunes en moments molt difícils, jo diria que algunes en moments pràcticament impossibles– ha representant una empenta endavant per al país en el camí del coneixement i del saber.

Cada premi és un merescut reconeixement que incentiva noves investigacions, que obre nous camins. Cada borsa d'estudi és una porta oberta per a les recerques. I qualsevol país, qualsevol nació, com la nostra, necessita persones qualificades dedicades a avançar en els infinits terrenys del coneixement. Només així podrem progressar, només així podrem millorar.

Per tant, més enllà de felicitar, avui, si m'ho permeten, el que toca, i en nom de tota una nació, és agrair; agrair a l'Institut d'Estudis Catalans la seva tasca de promoció de l'alta investigació científica i agrair a les persones i institucions que avui reben premis el seu esforç i els seus sacrificis, agrair les seves contribucions al prestigi de la recerca científica en català, agrair les seves aportacions en els diferents àmbits de la cultura catalana, en els diferents terrenys del camp del coneixement, des de la història fins a la física, passant

per la biologia, la zoologia, la filosofia, el medi ambient, etcètera. En definitiva, agrair el seu treball, que, d'alguna manera, fa del nostre un país més culte, un país més savi, un país també més inquiet, i, per tant, per definició, un país una mica millor.

El cert és que en el món en què vivim, en els temps en què vivim, aquest tipus de premis, d'ajudes i de reconeixements són cada cop més necessaris, són cada cop més imprescindibles. I cal tot el suport possible perquè allò que de vegades els polítics repetim del necessari esforç en coneixement i del creixement en coneixement sigui realitat, no pas paraules buides.

Segurament, cal passar de les paraules als fets molt més sovint, de la teoria a la pràctica, de la idea a la realitat, i, segurament, agafant la paraula de la doctora Castellví, cal corregir alguns elements potser en l'actuació més directa.

Això vol dir que cal suport real, que cal reconeixement públic i que cal també, si m'ho permeten dir, un punt d'orgull del que aquí es fa en tots els àmbits, perquè sovint tenim la temptació, o hi ha instal·lada en la societat la temptació, de fixar-nos massa en allò que es fa fora, que es fa lluny d'aquí. De vegades, fa la impressió que, pecant d'universalistes, acabem sent injustos amb nosaltres mateixos; ens ho acabem mirant, tal vegada, com a societat, amb ulls, potser, una mica provincians. I si ens hi fixéssim bé, veuríem que la cultura de la nostra nació, que la ciència que es fa aquí, té tant valor com qualsevol altra cultura, té tant o més valor que qualsevol altra activitat científica que es pugui fer arreu.

Permetin-me, doncs, avui i aquí reivindicar aquest punt d'orgull. Ens cal també fer aquest reconeixement propi. Avui hi ha molta gent treballant, investigant, dedicant moltes hores a recerques de gran interès, rigoroses, de vegades molt innovadores, i que no tenen res, absolutament res, a envejar al que es pugui fer en altres països.

Avui hem reconegut, hem premiat, una sèrie de persones, de recerques. I permetin-me que digui que hem de compartir la seva alegria, el seu orgull. Jo, almenys, em sento complagut i orgullós de la tasca de l'Institut d'Estudis

Catalans i de totes les persones avui premiades, sigui pels seus projectes, sigui per la seva investigació o sigui per la seva trajectòria.

Com deia abans, avui aquí s'obren noves portes al coneixement. Confio, n'estic convençut, que les creuaran cercant aquest coneixement, que passarà a formar part de la riquesa cultural i científica de tot un poble, de tota una nació.

Moltes gràcies.